

første Gang paa Finantslovsforslaget for 1870—71, blev foreslaaet, da blev der gjort gjældende derimod, at det vilde være urimeligt eller for strengt at indkalde det Mandskab, som havde deltaget i Krigen 1864 og senere, i Henhold til Hærloven af 1867, havde været indkaldt en eller flere Gange, ligesom det ogsaa videre blev anført mod Bestemmelsen, at man dog ikke dengang havde det tilstrækkelige Antal Kompagnichefer og Lieutenanter. Og endelig blev der anført mod Bestemmelsen, navnlig da det senere, i det paafølgende Finantsaar, atter blev forlangt, at man stod dog en Revision af Hærloven for, og man burde se, hvad den bragte. Da nu imidlertid denne Revision af Hærloven omfider, efter lang Tids Forløb, blev gennemført, og denne Bestemmelse om Forstærkningens Gjenindkaldelse aldeles ikke blev forandret, anjaa jeg det for at være fuldstændig i sin Orden, at der blev gjort et Forsøg paa virkelig at faae den gennemført. Som Følge deraf var det, at jeg opførte det paa Finantslovsforslaget for indeværende Aar. Uagtet altsaa ingen af de Grunde, som vare anførte mod denne Bestemmelse tidligere, gjaldt længere, idet der nu er fuldstændig bejagt med Kompagnichefer og Lieutenanter ved Forstærkningen, blev det dog ikke vedtaget, og da jo Hærlovens Bestemmelse i saa Henseende ikke er bestemt, ikke gaar ud paa, at Forstærkningen skal indkaldes, men at den kan indkaldes, var der forsaavidt ikke Noget at gjøre derimod. Jeg vil imidlertid bemærke, at Modstanden mod denne Foranstaltnings Sværkhættelse var temmelig betydelig, saaledes at endogsaa flere Medlemmer, som ellers pleie at understøtte de Begjæringer, jeg stiller, gif imod mig denne Gang, saa af den Grund anjaa jeg det ikke heldigt for Sagen selv fremdeles at fordre denne Bevilling, og jeg opstillede den derfor ikke engang ved Finantslovens 3die Behandling i det andet Thing. Men jeg har den samme Anstuelse nu, som jeg havde dengang. Det er af Vigtighed at uddanne Forstærkningen saa meget, som Omstændighederne tillade det, for overhovedet at kunne gjøre Brug af den i Tilfælde af Krig, og jeg kan derfor ganske gaa ind paa Flertallets Henstilling, at Ministeren fremdeles vil bestræbe sig for, at Forstærkningen bliver saa brugbar som muligt, det vil sige, at jeg, naar jeg synes, at Omstændighederne ere mere gunstige end nu til at indføre en Bestemmelse paa Finantsloven, sigtende til at gennemføre dette, da skal gjøre det. — Jeg er fuldstændig enig med den ærede Ordfører i hans Bemærkning og ligeledes med den Bemærkning, som Flertallet

har afgivet her i Betænkningen om, at Reserveintendanternes Lønninger ere ganske overordentlig flette, maaske de fletteste af alle flette Lønninger. Der foreligger i det andet Thing et Lovforslag om en ny Ordning af Intendanturforplet. Deri er der naturligtvis ogsaa opført rimelige Lønninger til disse, men dette Forslag henligger, uden at der er gjort Nogetsombest ved det. Som Følge deraf var det, at jeg til 3die Behandling af Finantsloven, for dog muligvis at afhjælpe de værste Mangler ved den nu bestaaende Tilstand, indbragt dette Endringsforslag, men det blev som bekjendt ikke til Noget. — De Bemærkninger om de større Svælfher iaar, som bleve fremførte af Udvalgets Ordfører, kan jeg i enhver Henseende tiltræde; det er aldeles korrekt gjengivet, hvad der er Grunden til, at Kantonnementsvælfher ere bleven bestemte iftedesfor Leirvælfher. — Hvad Marineministeriets ordinære Budget angaar, saa blev det bemærket, at der navnlig paa de Beløb, som ere bleven forlangte til Flaadens og Orlogsværftets Vedligeholdelse, er stet betydelige Nedsættelser, nemlig til et samlet Beløb af omtrent 166,000 Kr. Nedsættelserne ere stete i det Niemed at bringe dette Beløb omtrent ned til, hvad det har været i de senere Finantsaar. Det er altsaa forsaavidt ikke nogen Nedsættelse udover det sædvanlige, men det er Nedsættelser, som dog føles temmelig haardt, idet det er nødvendigt, naar Krigsskibene og Værftets Bygninger skulle holdes i fuldt forsvarlig Stand, da at komme til noget større aarlige Vedligeholdelsesudgifter end dem, der i Almindelighed have været bevilgede. Men, som sagt, det, der er bevilget iaar paa disse Konti, er ingenlunde mindre, men snarere noget større end sædvanligt, og da der desuden paa de Konti, der angaa Værftet, er givet Bevillinger, som jeg maa sætte megen Pris paa, navnlig til at sikre Værftet tilstrækkelig duelige personelle Kræfter, maa jeg sige for disse Kontis Bedkommende som Helhed, at jeg ikke er absolut misfornøiet. Den ærede Ordfører tilligemed et andet æret Medlem (Broberg) her i Salen har beflaget meget, at der er negtet et Beløb til 3standsættelsen af den sydvestre Havnemole paa Christiansø. Jeg kan ganske slette mig hertil, men der vil i Løbet af Sommeren ske yderligere Undersøgelser af Havnens Tilstand, og jeg antager, at det saa vil være nødvendigt i næste Rigsdagsamling at optage paa Finantsloven et endogsaa betydelig større Beløb til en mere udstrakt Reparation af Havnen, hvortil den trænger i en væsentlig Grad, en Udgift, som jeg da forresten ogsaa haaber, at der ikke